

út at koyra

Hvat vigar Snar, tá tú færð hann í nakkan?

Krasjar tú frontalt við bilinum við 60 kilometra ferð — og tú færð hunda-hvølpin undir bakrútinum í nakkan — so vigar hann 567 kilo! Við einans 60 km/t fær fartelefonin eina vekt uppá umleið 10 kilo! Ein hálv akvavitt er sum ein upper-cut frá Mike Tyson!

Hundurin uppá 10 kilo fær eina vekt uppá 567 kilo. Dokumentkuffertið rýkur frá 5 upp á 283 kilo, manualbókin frá 2 til 113 kilo um tú rennir frontalt saman við eini ferð upp á 60 km/t...

Fáur hugsar helst um, at um ein krasjar frontalt við 60 kilometra ferð, so fær eitt borðtennisbatt — ið kanska liggur undir bakrútinum — eina ferð, sum gevur battinum eina vekt uppá 30,6 kilo. Tað svarar til at fáa ein undir vangan frá Mike Tyson!

Hetta skrivar viðmerkenda spanska ferðslublaðið Trafico, sum hevur gjørt eina umfatandi kanning av vanligum lutum, vit ofta draga

við okkum í bilarnar. Útgangsstøðið er ein Renault Laguna, sum við 60 km/rennir beint í ein múr. Kannað verður so, hvørja vekt teir ymsu lutirnir fáa, tá teir verða slongdir fram eftir.

Dømi

Hundurin uppá 10 kilo fær eina vekt uppá 567 kilo. Dokumentkuffertið rýkur frá 5 upp á 283 kilo, manualbókin frá 2 til 113 kilo,

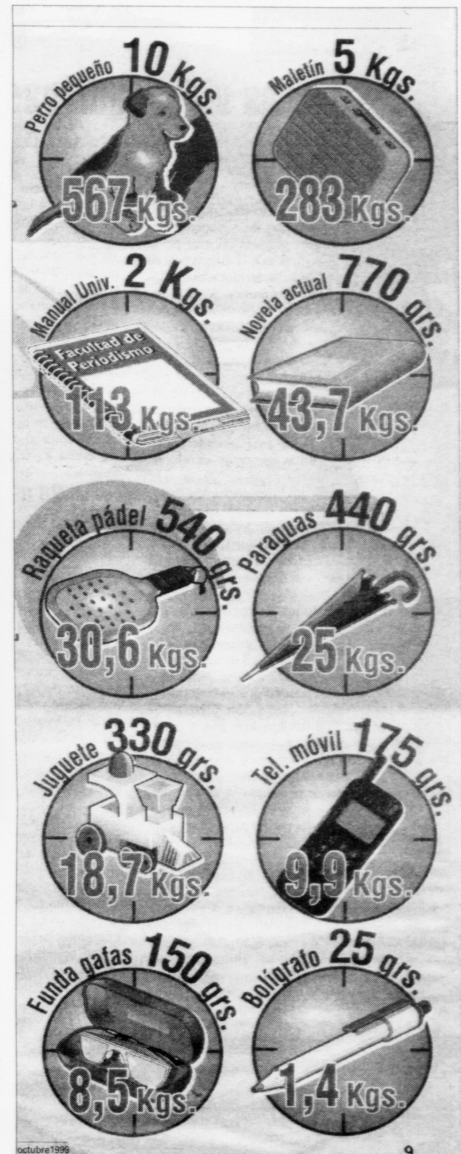
dagbókin frá 0,770 kilo til 43,7, regnskjólið frá 0,440 til 25 kilo, leikur frá 0,330 upp á 30,6 kilo, fartelefonin frá 175 grammum uppá 9,9 kilo, brilluhúsin frá 150 grammum uppá 8,5 kilo og ein fyllipennur frá 25 grammum upp á 1,4 kilo.

I hesum seinasta færingum má ein bara vóna, at pennurin ikki rakar nakkan við tí spíska endanum fremst!

Vil ein so vita, hvussu nógv vekt ein ølkassi ella

ein akvavittfloska fær — so er bara at falda vektina við á leið 56! T.v.s. at ein hálv Álborg gevur á leið somu slagvekt sum ein upper-cut frá Mike Tyson!

Tað stutta av tí langa er, at vit eiga at ansa okkum við leysum lutum í bilinum. Flestu bílar í dag hava fleiri rúm o. a. til smálutir, sumt av hesum hoyrir heima í viðförisrúminum — og trygdarbelti fáast eisini til hundar í dag!

Ferðslutrygd og ljósføring

Hóast tað fleiri ferðir verður gjørt við tað, so gongst illa at fáa fólk at brúka ljósini rætt

EIRIKUR LINDENSKOV

Fyrr í vetur vísti ein lesari okkara á, hvussu vandamikilið tað er, tá bílar standa við vegjaðaran við tendradum lyktum í myrkri.

Hann vísti serliga á vandan við skúlarnar í Havn, har foreldur beinleiðis lata børnini í eina deyðsfellu, tá tey sleppa teimum úr bilinum, samstundis sum tey blenda mótkoyrandi ferðsluna.

— Slíkur hugburður hevur kostað mannalív - og tí átti tað ikki at verið so ringt hjá bilførarum at funnið út av at sløkt niður til parkerings-

ljós, tá steðgað verður. Tað tekur bert brotpart av sekundi at gera tað - og økir munandi um ferðslutrygdina, sigur lesarin, sum undrast á, at einki hjálpir, hóast skrivað hevur verið um tað í Sosialinum og hóast tey á Koyribreytini í útvarpinum fleiri ferðir vísa á sama vandan.

Hendan myndin vísir, hvussu litið foreldur hugsa um ferðslutrygdina, tá tey seta børnini av við Argja skúla. Sløktu tey niður til parkeringsljós varð trygðin munandi økt...

